ANUL XII. Seria II. — No. 364 | 4 PAGINI 3 LEI | C. | Joi 16 Octombrie 1941

GAZETA SPORTURILOR

Director VIRGIL POPESCU | Subdirector Mircea Pop | Prim Redactor N. Papagheorghe | Telefoane: Direcția și Ad-ția 3.26.60, Secretariat 5.91.86, Tipografia 3.26.60

ABONAMENTE
1 an . . . . . Lei 1000
6 luni . . . . » 500

SPORTURI DE UTILITATE NAȚIONALA

In ultimul an sportul românesc a făcut pași mari spre progres. Riscăm această afirmație categorică deși realitățile de pe teren ne contrazic.

Progresul despre care vorbim și pe care vrem să-l subliniem astăzi n'a reușit încă să se concretizeze în realități constructive, dar se înscrie ca o mare biruință în ordinea valorilor sufletești ale civilizației noastre.

Deși in regres technic — regres determinat de război dar mai ales de stabilirea unei alte ierarhii în scara realităților etico-naționale, — deși lipsit de spectatori, adică de răspândire în suprafață, făcând astfel impresie jalnică de paragină, sportul românesc se găsește acum într'o poziție mult mai favorabilă decât aceea pe care o avea nu mai departe decât acum un an, când — totuși — spectacolele de football aveau mai mulți spetatori, când se făcea mai mult caz de sport, când a merge la stadion era o treabă socotită de bun gust, în conformitate cu cerințele modei.

Cele de mai sus nu vor să alcătuiască un paradox.

Redus în suprafață, sportul românesc a câștigat în adâncime.

Oficialitatea care altădată îl socotea drept un fel de pericol național, l-a adoptat; oamenii maturi cari își pedepseau copiii când auzeau că fac sport, deși ei înșiși plăteau bilete de intrare mult costisitoare pentru a-și satisface pe furiș o pasiune despre care nu aveau o prea bună părere, s'au convins în cele din urmă, mai ales după ce însăși oficialitatea și-a dat respectiva binecuvântare, că sportul nu poate dăuna copiilor.

Pentru aceste motive sportul românesc își recrutează acum elementele dintr'o pătură socială mai aleasă. Poate mai puțin talentată, dar mai potrivită pentru stabilirea unui climat moral necesar și prielnic.

Dar câștigul cel mai mare dobândit în ultimul an este altul. Transformat cel puțin teoretic din Cenușereasă în domnița frumoasă dela sfârșitul basmului, sportul românesc și-a găsit un loc de cinste în concepția legiuitorilor. Cel puțin unele sporturi ca atletismul, înnotul, tirul, alpinismul, ski-ul etc., AU FOST DECLARATE DE UTILITATE NATIONALA.

Este o poziție înnaintată câștigată cu multe sacrificii, după lupte îndelungate în care presa sportivă își are meritul său. Lăsăm modestia la o parte și consemnăm acest fapt pentru cronicarii viitori.

Am vrea însă ca biruința să fie transpusă și pe planul realităților concrete. Am vrea — de exemplu — să vedem cum sporturile amintite mai sus sunt tratate în noua lor ipostază. Fiindcă nu este suficient să decretăm un sport drept bun național pentruca el să-și devină o asemenea valoare. Pentru a culege roade trebue să și semănăm.

Oricât ar fi de grele împrejurările prin care trecem, ele nu pot opri realizări temeinice. Din contră. Credem că vremurile noastre sunt potrivite pentru noi așezări de care să se bucure viitorimea. Și cel puțin fiindcă sportul s'a dovedit factor determinant în biruințele armatelor moderne, el ar putea fi încetățenit mai ușor în școli și în fabrici. Nu toate. Dar cel puțin cele declarate de utilitate națională.

Virgil Popescu

Francezul HANSENNE este al cincelea alergător din Europa pe 800 m.

PARIS 14. — Desfășurându-se în localitate un concurs atletic, alergătorul francez Hansenne a reușit frumoase performanțe de a parcurge 800 m. plat într'un timp, ce îl situează în prezent la locul al cincelea din Europa.

Performanțele cele mai bune la 800 m. din Europa sunt următoarele:

Lanză (Italia) 1:50.
Harbig (Germania) 1:50,2 sec.
Giesen (Germania) 1:51,1 sec.
Siebert (Germania) 1:51,1 sec.
Hansenne (Franța) 1:51,3 sec.
Larsson (Suedia) 1:52,9 sec.

Olandezul OSCUDARP a învins pe campionul german SCHEURING

LUXEMBRUG, 14. — Cu ocazia unei mari sărbători sportive ce a avut loc în localitate, s'a desfășurat și un concurs atletic, la care a participat și garda de elită a atletismului german.

La această grandioasă manifestare atletică, a fost înregistrată o mare surpriză și anume acea a înfrângerii germanului Schenring, campion al Germaniei pe 100 și 200 m. plat, de către olandezul Oscudarp.

Iată rezultatele tehnice realizate:

100 metri:
1. Osendarp (Olanda) 10,6 sec.;
2. Schenring (Stuttgart) 10,7 sec.

200 metri:
1. Osendarp (Olanda) 21.7 sec.;
2. Schenring (Stuttgart) 21,8 sec.

400 m.: 1. Seibert (München) 50.5 sec.; 2. Tingelhoff (Köln) 51.5 sec.

800 m.: 1. Giesen (Berlin) 1:54,5; 2. Seibert 1:54,8; 3. Kupfender (Vien) 1:55.

5000 m.: 1. Syring (Wittenberg) 15:01,8; 2. Heirendt (Schifflingen) 15:03.

Lungime: 1. Dr. Long (Leipzig) 6.88 m.; 2. Dr. Bolsinger (Brunn) 6.85

Ciocan: 1. Storhe (Fulda) 56,39 m.: 2. Hain (Hamburg) 55,59 m.; 3. Blask (Berlin) 53,36 m.

Disc: 1. Bongen (Berlin) 43,31 m.; 2. Blask (Berlin) 42,23 m.

Suliță: 1. Middelberg (Warnemunde) 60,55 m.; 2. Berg (Leipzig) 51,80 m.

In campionatul atletic al Croației, s'au înregistrat rezultate slabe

ZAGREB, 14. — Pe terenul Concordia s'a disputat un meeting atletic la care au participat atât seniorii cât și juniorii. S'au înregstrat rezultate destul de mediocre.

Iată rezultatele tehnice realizate:

100 m: Juniori: Medved 11,9 sec, Sirotkonic 13 sec.

Seniori: Botka 11,9 sec, Karhin 12,1 sec.

INALȚIME: Juniori: 1, Brkic 160 cm; 2, Pekota 145 cm.

Seniori: 1, Hohnjec 1,65 cm; 2, Henigman 1,60 cm.

400 m: Seniori: 1, Kerhin 57:4 sec; 2, Pischl 57,5 sec.

GREUTAȚI: Seniori 1, Dolenec 10.43 cm; 2, Resnik 10.39 cm.

Juniori: 1, Brkic 11.78 cm; 2, Radovic 10.05 cm.

1500 m: Seniori: 1, Bernt 4:45.0 sec; 2, Vidovic 5:00.7 sec.

Juniori: 1, Ogorevc 4:53.7 sec; 2, Zunic 5:01.2 sec.

4 x 100 m.: Seniori: 47.6 sec. Juniori 52.0

PRAJINA: Seniori: 1, Pischi 2,80 cm; 2, Bernt 2.70 cm.

CIOCAN: Seniori: 1, Tarbuk 47,10 2, Dolenec 43,42.

Juniori: 1, Brkic 37.96.

Afară din concurs d. Dr. Milos a aruncat 50.10 m.

DISC: Seniori: 1, Dolenec 32.67 m; 2, Tarbuk 30.52 m.

Juniori: 1, Radone 28.96 m

Reportaj istoric și educativ

Din primele începuturi ale tirului românesc

Cei trei pioneri de bază ai tirului nostru: Mirea-Călinești I-Edy Grant

O figură reprezentativă: MANOLE STROICI

Participanții la concursul de Tir inter-balcanic ținut la Sofia. In clișeu se văd și echipierii României

onceptia despre sport s'a schimbat de mult, atribuindu-se acestei discipline rolul pe care în mod firesc se cuvine să-l aibă în organizarea statală modernă.

Sportul, luat în accepția largă a acestei noțiuni, corespunde unei utilități individuale, el fiind acela menit să desvolte trupul, în mod armonios, aducând o sănătate robustă și permițând, ușurând am putea spune, o desvoltare spirituală sănătoasă.

Corolar acestei funcțiuni strict subiective, prin spiritul de disciplină ce desvoltă în individ, sportul capătă un sens plasat pe un plan superior, tinzând să devină — prin școala de caractere pe care o formează — o utilitate națională.

Și dacă sportul, în accepție subiectivă luat, reprezintă această valoare, în sens obiectiv vorbind, adică drept funcția în serviciul colectivității, prezintă o importanță mult mai mare, o importanță ce n'a scăpat organelor diriguitoare ale statelor moderne.

Ca o consecință a acestui fapt găsim instaurarea unor ramuri ale activității sportive drept valori aparținând patrimoniului național. Din această categorie fac parte: motociclismul, natația și tirul.

Primele două și mai ales ultimul a căpătat o valoare deosebită în tehnica războiului modern, care le-a impus pe primul plan al atenției generale.

Și dacă în unele state, care prin situația lor geopolitică ferite de eventualitățile unor războaie, se acordă un interes deosebit acestor sporturi, într'o țară cu situația României, cu trecutul marcat de lupte crunte pentru păstrarea integrității teritoriale și independenței politice și cu perspectivele unui viitor mergând pe aceiași linie, sporturile moto-mecanizate și mai ales tirul se cuvine să se bucure de solicitudinea maximă, atât din partea oficialității cât și din partea marelui public. In cele ce vor urma, ne propunem să ne ocupăm astăzi despre tir, prezentându-l cetitorilor noștri atât ca manifesare în trecut cât și ca problemă de viitor.

Evoluția tirului

Datorită importanței lui practice, originile tirului trebuesc căutate, departe, în negura timpurilor, atunci când viața omului era pândită la fiecare pas de pericole venind fie dela semenii lui fie dela sălbătăciunile ce constituiau fauna pământului.

Prima etapă a tirului este constituită de asvârlirea pietrei — în așa mod, încât obiectul svârlit să ajungă la țintă cu viteză maximă spre a produce șocul de natură a imobiliza sau omorî obiectivul.

Ingeniozitatea omului merge mai departe și datorită ei se ajunge la inventarea PRAȘTIEI.

Un pas gigantic îl constitue utilizarea arcului și săgeței. Primitivul arc se păstrează ca unică armă, mult, foarte mult timp, adică atâta cât a durat până la descoperirea PRAFULUI DE PUȘCA.

Această epocală invenție dă un impuls considerabil atât vânătoarei cât și tirului ca sport independent de aceasta.

Progrese apreciabile se pot constata, cu scurgerea timpului, alături de acelea pe care le face tehnica fabricărei armelor de foc și aceia a preparării prafului de pușcă.

Apariția primului regulament de tir

Practicarea din ce în ce mai frecventă a acestui sport și evoluția lui sub formă de concursuri face să se resimtă din ce în ce mai mult necesitatea alcătuirei unui regulament oficial cu caracter general.

Deabea în anul 1856 Franța, țara luminii este acea care publică primul regulament în această materie. Insăși denumirea acestui sport, derivă dela verbul francez tirer care însemnează a trage. Ulterior, această denumire a fost adaptată și de celelalte țări, intrând în domeniul nomenclaturei internationale.

Termeul generic de tir, include mai multe categorii sub care se manifestă acest efort. Așa bunăoară, avem tirul de porumbei, de talere, cu carabina, cu pistolul și s'a păstrat încă acela cu arcul și săgeata.

Din aceste felurite manifestări ale tirului, cel care este mai mult practicat, este tirul cu carabina de calibrul 22 redus, trăgându-se una din pozițiile: nerezemat în picioare, în genunchi, sau culcat.

Pe o scară, ceva mai puțin desvoltată se situează tirul de porumbei, talere și cu pistolul.

Mai puțin uzitate, este tirul de pește apreciat mai ales de cei atrași de frumusețea apei.

In reportajul de față ne vom ocupa numai de evoluția și performanțele obținute cu glonț de calibru 22 la distanța de 50 m.

Și acordăm o importanță mai mare acestei laturi a tirului, întrucât tinde să joace un rol hotăritor în educația premilitară și militară a tineretului, întrucât reprezintă o cerință primordială, în apărarea granițelor țării.

Și ostașul român, a dovedit cu prisosință în decursul istoriei, că este dotat cu calități excepționale în această privință, — calități ce nu cer decât să fie educate și desvoltate.

Inceputurile tirului de precizie și pionerii lui pe meleagurile noastre

Meritului sportiv Geo Mirea îi revine inițiativa în mod oficial a tirului de precizie, carabina calibru 22. In scurt timp, la

UN REPORTAJ de Mircea Poenaru Bordea

această minunată dar spinoasă misiune, s'a alăturat apreciatul trăgător Mihai Ionescu Călinești I și Edy Grant.

In primăvara anului 1936 acești trei pioneri au pus bazele Federației de Tir din România.

Știați oare că primul sediu al acestei federații a fost în casa lui Geo Mirea?

Tot în această casă, a fost alcătuită prima reprezentativă națională de Tir, ce avea să poarte culorile naționale de Tir, atât în concursul dotat cu cupa orașului Berlin, cât și la Olimpadă.

Componenții acestei echipe, erau însăși inițiatorii acestei Federații d-nii: Geo Mirea, Mihai Ionescu Călinești I și Edy Grant.

Trei muschetari plecați să cucereacsă laurii victoriei fără a avea însă arme...

Deși lipsiți de un echipament propice, și posedând arme de un model rudimentar, acești trei muschetari ai tirului românesc, pornesc totuși cu încredere deplină în posibilitățile lor și drumul le este luminat de mirajul realizării unor performanțe, ce trebuiau să facă cunoscut lumii întregi, tirul românesc. Conștienți de importanța rolului pe care îl aveau, au purces timp de 6 luni la un antrenament metodic zi de zi, scoțând rezultate promițătoare.

Odată ajunși la Berlin, la câteva zile înainte de începerea concursului cei trei au apelat în ultimă instanță la d. gen. Virgil Bădulescu, sprijin real al sportului românesc dincolo de hotare, care ia scos din încurcătură, procurându-le puști speciale de concurs dela fabrica «Geco». Deși neacomodați cu armele noui, purtătorii culorilor României, au înregistrat unul din cele mai răsunătoare succese. Având de înfruntat toate neajunsurile, reușesc totuși să se claseze onorabil.

In cadrul acestui concurs, cel mai în formă a fost Mihai Ionescu Călinești I care a realizat 393 puncte din 400 posibile, clasându-se individual la loocul al 13-lea în 87 de concurenți ce aparțineau la 65 de națiuni.

Este aceasta o performanță strălucită, care situează pe realizatorul ei, în rândurile celor mai valoroși exponenți, ai sportului românesc.

In premiul orașului Berlin, echipe române se clasează a III-a

Pe tărâm internațional, una din cele mai frumoase performanțe realizate de sportul românesc în anul 1936 este acea obținută de echipa de tir, care s'a clasat a treia în premiul orașului Berlin.

Ispravă pusă cu atât mai mult în lumină cu cât drept adversari ai reprezentanților noștri, au fost cei mai reprezentativi trăgători internaționali.

Ziua de 13 August 1936 ziua în care s'a realizat această performanță trebuește socotită sărbătoare în

Continuare în pag. 4-a

Sportul Tirului

Iată un sport care, la noi, putem spune fără teamă de a fi desmințiți, că nu există, deși în componența O. S. R. este o «federație a tirului». Nu vrem să vorbim de activitatea acetei federații dar, citind acum câtva timp de organizarea unui match de tir triunghiular între reprezentativele Germaniei, Suediei și Finlandei, deși două din aceste țări duc război contra Sovietelor, ne întrebăm pe drept cuvânt dece la noi, nu numai că nu se organizează nimic, dar nici măcar nu se dă un cât de mic semn de viață.

Răspunsul totuși e clar. Atât Germania cât și Finlanda își dau perfect de bine seama de importanța acestui sport, având exemple categorice în actualul războiu, unde s'a constatat că biruința este de partea ostașului din fund de tranșee care e convins că fiecare glonț, înseamnă un dușman mai puțin, pe câtă vreme la noi e considerat ca un sport costisitor pentru unii, sau distractiv pentru alții.

Totuși, în afara inițiativei oficiale, câteva elemente, îi putem spune îndrăgostiți ai tirului, cari cu sacrificii materiale personale, au încercat să ridice la un nivel mulțumitor sportul tirului, susținând concursuri internaționale, sau organizând concursuri naționale în cadrul cărora s'au obținut rezultate foarte bune, ca acela al d-lui Grant Edi de 397/400 la carabină, precum și nenumăratele victorii internaționale la porumbei vii și la talere, realizate de admirabilul trăgător d. Manole Stroici.

Astăzi, constatăm cu mult regret, complecta inactivitate a acestor excelente elemente cari susținute, ar fi realizat mult în domeniul tirului.

Dar spre a ne da seama de câtă importanță se bucură sportul considerat în străinătate, vom cita Germania și Elveția.

In Germania, țară a spiritului dar și a realizărilor practice de mari proporții, sportul tirului ocupă locul de frunte creiându-se lozinca: «un adevărat german trebue să fie u nbun trăgător». Tineri și tinere alături de bătrâni învață să mânuiască și să tragă cu arma, ca o manifestare supremă a hotărîrei poporului german de a-și asigura integritatea Patriei. E o manifestare concludentă a patriotismului profund care animă astăzi Națiunea Germană Victorioasă.

In Elveția, concursurile de tir, iau un caracter de adevărate sărbători naționale. Spre exemplu, în campionatele naționale ale Elveției au luat parte 25.000 de trăgători, număr care nu este neobișnuit ținând seamă de faptul că în această țară sunt 26 societăți cantonale de tir, cu 3622 secțiuni, cu un număr total de membri înscriși de 241.138 și cari practică efectiv acest sport.

La noi nu se poate vorbi de asemenea exemple, dat fiind că nu există o organizare serioasă, deși față de aceste constatări, trebue să înțelegem că sportul tirului e destinat să câștige în importanță și să i se acorde cea mai mare atenție, ca un sport cu adevărat păstrător de utilitate națională.

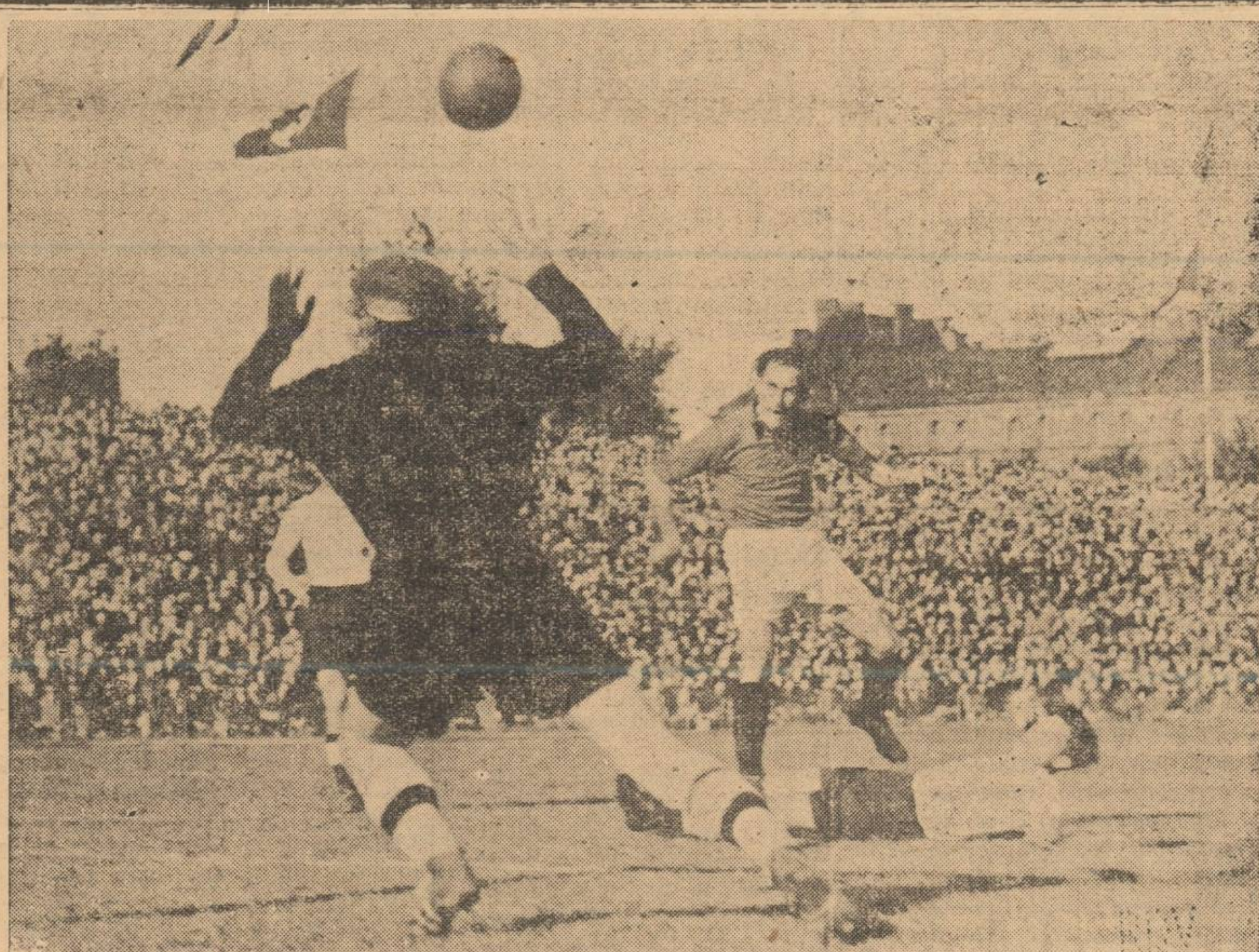
Dar despre posibilitățile și organizarea acestuia vom scrie într'un alt articol, dovedind documentat ceeace se poate creia efectiv și cu mai multă bunăvoință decât până acum.

G. DUM.

Marin Bădin se reamatorizează

Cunoscutul campion al României de tennis profesionist, Marin Bădin, va trece pentru a doua oară la amatorism.

Salutăm cu bucurie, trecerea în rândul amatorilor, a admirabilului nostru campion.

In matchul Berlin — Strasbourg, terminat cu scorul de 3 - 1 în favoarea primilor, Jahn, portarul Berlinului, prinde balonul într'o atitudine caracteristică